

Slovenská poľovnícka komora

Štefánikova 10, 811 05 Bratislava

Vážení kolegovia a kolegyně, ctení poľovnícki priatelia!

Naša veľká poľovnícka rodina si na Slovensku v roku 2020 pripomína 100. výročie od vzniku poľovníckej samosprávy s celoštátnou územnou pôsobnosťou.

Za uplynulých 100 rokov sa v členskej základni národnej poľovníckej samosprávy vystriedalo niekoľko generácií a niekoľko desiatok tisíc tých, ktorí sa každý svojou mierou zaslúžili o súčasné postavenie slovenského poľovníctva v spoločnosti. Cesta k národnej poľovníckej samospráve komorového typu viedla od roku 1920 cez 10 rôznych alternatív organizácií poľovníctva, ktorých zmeny súviseli najmä so zmenami v štátovom usporiadaní bývalého Československa a z nich vyplývajúcich verejnoprávnych dôsledkov. Od roku 1920, presnejšie od 10. decembra 1920, keď sa z iniciatívy generála zdravotníctva MUDr. Jána Červíčka konalo ustanovujúce valné zhromaždenie Loveckého ochranného spolku pre Slovensko, sa poľovnícka samospráva zdokonaľovala. Vždy s cieľom a najlepším vedomím a svedomím, aby slúžila svojim členom, aby prezentovala poľovníkov ako komunitu mienkotvorných ľudí, aby budovala silné a jednotné spoločenstvo schopné svoju integritu kedykoľvek obhájiť. Naším predchodcom bolo totiž nadovšetko jasné to, že starostlivosť o voľne žijúcu zver a jej ochranu dokáže dlhodobo zvládnuť len dobre organizovaná skupina zanietých ľudí, ktorí sú v záujme poľovníctva ochotní obetovať milióny hodín času na ochranu prírody a zveri bez nároku na odmenu, ktorí sú schopní sa vzájomne dohodnúť a uplatňovať vnútorné pravidlá samosprávy garantujúce zachovanie nielen ekologických funkcií poľovníctva ale aj jeho ekonomickú, odbornú, a disciplinárnu suverenitu.

Po skončení I. svetovej vojny stavy zveri následkom prechodu frontu na území Slovenska dramaticky poklesli. Okrem toho medzi civilným obyvateľstvom zostalo veľa nelegálne držaných zbraní a tým sa zvýšil nelegálny lov zveri. Aby sa tomuto drancovaniu prírodného bohatstva na území Slovenska zabránilo, bolo potrebné prijať nielen výzvu vojnou a jej následkami dorážanej prírody a krajiny, ale predovšetkým preukázať schopnosť zvládnuť nápravu po organizačnej i odbornej stránke. Riešením ako zabrániť svojvoľnej exploatacii prírody bolo presadenie myšlienky cieľavedomého uplatňovania priority záujmov ochrany prírody prostredníctvom jednotnej poľovníckej organizácie

s jasne stanoveným postavením v spoločnosti a so zameraním na účinnú ochranu voľne žijúcej zveri vrátane ohrozených druhov vzácnej zveri a predátorov.

Práve z týchto dôvodov vznikol Lovecký ochranný spolok pre Slovensko a tu je treba hľadať pôvodnú príčinu jeho založenia. Spolok sa stal odborným zástupcom svojich členov v trestných veciach vedených proti pytliakom, presadil pravidlá vydávania zbrojných preukazov na lovecké pušky a tiež poistil svojich členov za škody vzniknuté pri poľovačkách. Presadil zákaz odstrelu kamzíkov vo Vysokých Tatrách ako aj zákaz odstrelu medveďa hnedého a dropa fúzatého na niekoľko rokov.

Pokračovať v tomto historickom exkurze by sa mohlo oveľa podrobnejšie, ale som presvedčený, že na základe uvedených historických faktov si každý súdny človek dokáže sám odpovedať na otázku – Kto tu bol prvý? Poľovníci alebo ochranári? Bez akejkoľvek snahy spochybňovať zásluhy jedných či druhých je však slovenský občan v súčasnosti médiami a sociálnymi sieťami každodenne presvedčaný, že opak je pravdou. Že poľovníci sú z historického hľadiska hrobármi ochrany prírody, že keby tu neboli ochranári, tak už dávno nemáme na Slovensku ani jedného medveďa či vlka. Pritom sme však na základe verejne dostupných oficiálnych štatistík svedkami opačného vývoja. Kmeňové stavy raticovej zveri rastú napriek tomu, že ich dlhodobo, na základe spoločenskej objednávky a štátom schválených plánov chovu a lovu čoraz intenzívnejšie redukuje. Evidujeme historicky najvyššie početnosti v populáciách veľkých šeliem aj preto, že sa do ich populácií zasahuje v súlade s manažmentovými plánmi, ktorých autormi sú skutočné odborné a vedecké authority.

Napriek tomu sme obviňovaní z genocídy na zveri, označovaní ako vinníci, ktorých je treba strieľať aj s ich rodinnými príslušníkmi. Kam sme sa to až dostali, keď vyšetrovateľ vyhodnotí naše podanie z podozrenia na trestný čin nebezpečného vyhrážania ako neopodstatnené, pritom Facebooková síra zasahuje už nielen nás ale aj naše rodiny vrátane našich detí?

Naši predchodcovia už v roku 1920 hľadali spôsoby záchrany druhov prostredníctvom jednotnej poľovníckej samosprávy s jasne prezentovanou odbornou svojprávnosťou v spoločnosti, už vtedy boli schopní z vlastnej iniciatívy a bez vidiny čerpania štátnych podpôr a dotácií nájsť spoločné postupy záchrany, ochrany a zveľaďovania druhov. My sme následne zabezpečili kontinuitu a postavili na nimi položené základy modernú jednotnú poľovnícku samosprávu s preneseným výkonom štátnej správy, ktorá spĺňa všetky požiadavky na zvýšenie účasti verejnosti na rozhodovaní a na spoločenskej kontrole vecí verejných. Časť populistov z našich radov však dodnes spochybňuje povinné členstvo, kritizuje opodstatnenosť príjmov poľovníckej samosprávy z členských poplatkov, vydávania poľovných lístkov, z odborných a spoločenských podujatí.

To si naozaj niektorí ľudia myslia, že je úplne normálne, aby štát umožnil komunite 63,5 tisíc držiteľov poľovných lístkov obhospodarovať so zbraňou v ruke prírodné dedičstvo všetkých 5,5 mil. občanov, poskytol im právo zákonným spôsobom ulovenú zver si ponechať a pritom nebude žiadať žiadne záruky za odborné riadenie poľovníctva ani spoluúčasť na financovaní tohto odvetvia? Uvedomujú si títo ľudia, že dôsledkom rozpadu systému financovania samosprávy prevažne z vlastných interných zdrojov sa výrazne zvýši nárok na štátny rozpočet a financovanie poľovníctva z daní tých, ktorí poľovníkmi nie sú a poľovníctvo vnímajú len okrajovo?

Za čo nás chcú súčasní blogeri, samozvaní vizionári a im podobní populistí odsudzovať? Za to, že sme za posledných 100 rokov hospodárili tak, že biologická rozmanitosť druhov sa na území Slovenska zachovala a rozšírila? Za to, že početnosť voľne žijúcich zvierat sa vyvíjala progresívne? Za to, že poľovnícka samospráva sa stala aktívnou súčasťou občianskej spoločnosti? Za to, že v súlade s elementárnymi pravidlami demokratickej spoločnosti sa prostredníctvom fungujúcej poľovníckej samosprávy garantuje možnosť všetkým jej členom voliť a byť volený, zúčastňovať sa na jej riadení, celoživotne sa vzdelávať, stať sa jej zamestnancom a profesionálne sa zdokonaľovať? Za to, že samospráva obhajuje užívateľov poľovných revírov v legislatívnom a mediálnom priestore pri riešení problému škôd spôsobovaných raticovou zverou tým, že zdôrazňuje nevyhnutnosť prevencie ich vzniku, presadzuje spoluprácu medzi poľovníkmi, farmármi a lesníkmi a dlhodobo odmieta konflikty medzi ľuďmi hospodáriacimi na vidieku? Za to, že dlhodobo úspešne odmieta víziu, podľa ktorej by za škody spôsobené zverou mali poľovníci ručiť vlastným majetkom napriek tomu, že poctivo plnia plány, opatrenia a usmernenia schvaľované a vydávané orgánmi štátnej správy? Za to, že v mene užívateľov poľovných revírov žiada nastavenie zodpovednosti za škody spôsobené na stovkách kusoch uhynutej zveri zapletenej do plotov a oplôtkov svojvoľne stavaných na poľovných pozemkoch za ktoré užívatelia platia vo forme finančnej náhrady za užívanie poľovného revíru? Alebo za to, že presadzuje ekologické poľnohospodárstvo ako jednu z foriem záchrany tisícok zajacov a bažantov rozdrvených pod kolesami poľnohospodárskych megamechanizmov?

Možnože ide jednoducho o politickú ambíciu odstaviť poľovnícku samosprávu len preto, že na základe názorov servilných anketárov poľovníctvo už nie moderné, že sa treba na aktuálnom stave verejnej mienky prezentovanej na sociálnych sieťach priživiť a pýchu desiatok tisíc sto rokov organizovaných obyčajných ľudí, pre ktorých znamenalo poľovníctvo ich celoživotné poslanie jednoducho odovzdať do správy neustále sa zvyšujúceho počtu novodobých ochranárov? Tým, ktorí sú svojimi mzdovými, materiálovými a sociálnymi nárokmi plne viazaní na štátny rozpočet a sú pripravení s odvolaním sa na starostlivosť o chránené územia postupne viac a viac obmedzovať bežných ľudí? Alebo tým, ktorých rozhodovanie je často motivované aktuálne dostupnými finančnými zdrojmi v novodobom environbiznise? Či už jedným alebo druhým, mali by sme si

uvedomiť, že oslabenie profesijných samospráv je jedným z prostriedkov ako čo najrýchlejšie urobiť zo slovenskej vidieckej krajiny akýsi skanzen a to aj napriek tomu, že mienka vidieckeho obyvateľstva, vlastníkov a užívateľov slovenskej pôdy je absolútne odlišná ako názor anonymných bezzemkov na sociálnych sieťach.

Veľa nezodpovedaných otázok môže byť o nás bez nás zodpovedaných veľmi rýchlo, ak k nim ostaneme ľahostajnými. V prospech slovenského vidieka a jeho obyvateľov alebo naopak, v prospech projektu, ktorý zatiaľ garantuje profit len jeho protagonistom a nie tým, ktorých sa takéto zásadné rozhodnutia bezprostredne týkajú, čiže tým, ktorí majú k pozemkom vlastnícke a užívateľské práva v súlade s ústavou a zákonmi Slovenskej republiky. Sme naozaj takí naivní, že sme si v poslednom období nevšimli, že je pre kohosi nežiadúce, aby boli vidiecke samosprávy, - poľnohospodárska, lesnícka i poľovnícka považované za partnera štátu tak ako je to prirodzené vo všetkých okolitých krajinách EÚ?

Vážení poľovníci!

Iste ste si všimli, že v poslednom období sú všetci, ktorí doteraz hospodárili a hospodária na slovenskom vidieku, poľnohospodári, lesníci, vlastníci a užívatelia pozemkov ale najmä poľovníci vystavení neobvyklej kritike a cielenému mediálnemu tlaku.

V záujme odôvodnenia potreby akejsi nevyhnutnej zmeny sa hľadajú vopred určení vinníci. Farmár je vinný za to, že pestuje plodinu, ktorá mu ako tak garantuje konkurencieschopnosť, lesník je vinný za to, že les, ktorý doteraz prinášal obživu obyvateľom horských a podhorských sídiel neoponechal na samovývoj. Poľovník je vinný za to, že nedokázal zabrániť rozšíreniu afrického moru ošípaných cez zelenú hranicu zo zahraničia, starosta obce či primátor mesta je vinný za to, že medvede nazerajú do dvorov a záhrad občanov preto, že neohradil kontajnery. Vlastníci pozemkov sú zase vinný za to, že si dovoľia protestovať proti zonáciám a ďalšej územnej či druhovej ochrane na ich pozemkoch bez toho, aby sa už konečne vyhodnotila celková výmera doterajšej národnej a európskej siete chránených území a aby sa konečne dozvedeli, kedy, ako a v akej hodnote im bude ujma za stratu možnosti hospodáriť na svojom pozemku uhradená. Ostal tu vôbec niekto, kto je nevinný?

Je normálne, aby sa tí, ktorých práv a právom chránených záujmov sa rozhodnutia štátnych orgánov preukázateľne najviac týkajú museli domáhať spolurozhodovania na veciach verejných v podstate už len petíciami?

Na Slovensku totiž nastúpila doba petičná. Petícia za reguláciu početnosti medvedej populácie v problémových regiónoch SR, Petícia za záchranu lesa, vody v procese klimatických zmien a odstránenie ohrozenia človeka v prírode, Petícia zastavme netransparentnú zonáciu Národného parku Muránska planina, Petícia za udržateľné prírodné parky, Petícia Poľovníctvo má

zmysel – za zachovanie organizovaného poľovníctva na Slovensku. A to všetko za obdobie posledných 12 mesiacov.

Ak ich obsah náhodou ešte doteraz podrobne nepoznáte, pozrite si prosím na webových stránkach uvedených v závere tohto listu o aké elementárne práva sme nútení uchádzať sa petíciami.

Petičné právo patrí medzi základné práva občanov demokratickej spoločnosti, ktorí ho využívajú ako svoje žiadosti, návrhy, sťažnosti vo veciach verejného alebo spoločného záujmu. Ale taký počet petícií za relatívne krátku dobu oprávnene vzbudzuje dojem, že činnosti niektorých štátnych orgánov a organizácií najmä v pôsobnosti rezortov pôdohospodárstva a životného prostredia sú netransparentné.

Veľká časť slovenských poľovníkov považovala a považuje uvedené petície za opodstatnené, podporovali sme a podporujeme aktivity petičných výborov Únie regionálnych združení vlastníkov neštátnych lesov SR, občianskej iniciatívy Pravda o medveďoch, občianskeho združenia Živý les.

Prišlo však aj na nás!

Prezídium SPK dôsledne sledovalo v priebehu tohto roka aktivity v súvislosti s oznámenou ambíciou rezortu pôdohospodárstva vypracovať nový vládny návrh zákona o poľovníctve. Žiaľ, všetky precízne spracované argumenty doručené vedeniu ministerstva, obhajované zástupcami SPK v pracovnej skupine pre tvorbu nového zákona o poľovníctve, podporované väčšinou zástupcov odborných a vedeckých inštitúcií pri každom hlasovaní o právnom osude poľovníckej samosprávy skončili zrejme na spodku spodného šuplíka ministerských úradníkov. Znenie vládneho návrhu zákona, ktoré bolo v minulý týždeň na pokyn súčasného vedenia ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka posunuté do vnútrorezortného pripomienkového konania nesie všetky znaky degradácie odborných názorov skutočných autorít a presadenie politických záväzkov prijatých v predvolebnom období.

O čo ide?

Alternatíva nového zákona o poľovníctve, ktorú budeme „mať tú česť“ ako národná poľovnícka samospráva za pár týždňov pripomienkovať je ničím iným ako snahou o dodržanie politického sľubu z februára tohto roku, ktorý dostala pre väčšinu z nás dobre známa skupina reprezentovaná predstaviteľmi Združenia poľovníckych organizácií Hubert, Loveckého a ochranného spolku Pribina, Asociácie poľovníckych organizácií Slovenska a Klubu sokoliarov od súčasných vládnych politikov takpovediac na papieri.

Vedeli ste o tom, že pred parlamentnými voľbami vo februári 2020 podpísali vyššie uvedení „predstavitelia slovenských poľovníkov“ Memorandum o predvolebnej a povolebnej spolupráci pri príprave novely zákona č.274/2009 Z. z. o poľovníctve s niektorými stranami súčasnej vládnej koalície?

Zámerom tohto memoranda je okrem iného zrušenie preneseného výkonu štátnej správy pre Slovenskú poľovnícku komoru, požiadavka, aby evidenciu držiteľov poľovných lístkov a vydávanie nových vykonával príslušný odbor Okresného úradu, ďalej je to požiadavka na zrušenie predlžovania poľovných lístkov, požiadavka, aby zákonné poistenie pre výkon práva poľovníctva pre svojich členov zabezpečovali poľovnícke organizácie, požiadavka, aby bolo povinné členstvo v Slovenskej poľovníckej komore zrušené.

Takže o toto ide kolegovia, kolegyně, priatelia poľovníci.

Ide o experiment bez analýz dopadov tak na štátny rozpočet, ako aj na peňaženky všetkých držiteľov poľovných lístkov. Ide o reálny pokus ukončiť fungovanie poľovníctva na princípe samosprávneho riadenia, samofinancovania a jednotnej občianskej kontroly len preto, že skupinke, ktorá tvrdila a tvrdí, že dokáže dostať pred parlament tisíce poľovníkov sa cítia byť niektorí politici zaviazaní!

Pokúsme sa zamyslieť a každý osobne vyhodnotiť uvedené skutočnosti ako test odolnosti systému, ktorého sme sa počas 100 rokov existencie jednotnej poľovníckej samosprávy stali súčasťou.

„Odolnosť každého systému sa prejaví, keď je neočakávané vystavený zaťaženiu, ktoré pri testovaní nepredpokladali ani jeho tvorcovia...“, povedal raz uznávaný sociológ.

Je to konštatovanie, ktorého zmysel korešponduje so známym slovenským porekadlom, ktoré prirovnáva silu reťaze odolnosti jeho najslabšieho ohnivka. Zdravý úsudok, schopnosť racionálne vyhodnotiť riziká či pragmaticky konať absolútnej väčšine poľovníkov doteraz nikdy nechýbali, preto nedovoľme, aby sme za najslabšie ohnivko reťaze mali byť z historického hľadiska považovaní práve my!

Preto navštívme nižšie uvedené internetové stránky a vyjadríme svoj názor. Nezabudnime ani na ostatných, ktorí zdieľajú náš osud, podporme ich svojim hlasom a neskončíme len pri prvej z nižšie uvedených stránok!

Adresy petícií

1. <http://www.polovnictvomazmysel.sk/>
2. https://www.peticie.com/peticia_za_udratene_prirodne_parky_perspektiva_a_buducnos_oc_hrani_slovensko_pred_zmenou_klimy_ochrani_prirodu_aj_udi?u=6268883&uv=29375367

3. https://privlesy.sk/zastavme-netransparentnu-zonaciu-narodneho-parku-muranska-planina/?fbclid=IwAR16kVwXjJ8vFAFefsQKEALEQFGjOedR0Ph8_3usUYK74YCHkKt_KVLHe7A
4. <https://zivyles.sk/peticia/?fbclid=IwAR1hBUI6KG256enz2-HqnrZjYDyydAazFSKL7TubZOTA346nuCpuLmDns5Q>
5. <https://www.pravdaomedvedoch.sk/peticia/>

S úctou a poďakovaním za Váš čas venovaný tomuto otvorenému listu a záchrane organizovaného poľovníctva na Slovensku!

„Poľovníctvo má zmysel“

Ing. Tibor Lebocký, PhD. v . r.
prezident SPK